

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/49/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3518010370
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3518010370.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a JUDr. Beáty Javorkovej v trestnej veci proti obžalovanému S. J., nar. X.XX.XXXX v T., trvale bytom N. č. XXX, trestne stíhaného pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, na verejnom zasadnutí dňa 26. júna 2019 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 8. februára 2019, sp. zn. 15T/63/2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 8. februára 2019, sp. zn. 15T/63/2018 bolo rozhodnuté tak, že obžalovaný S. J. podľa § 285 písm. a) Tr. por. sa oslobodzuje spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, č. Pv 493/18/3304-40, zo dňa 22.8.2018 pre skutok obžalobou kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, ktorého sa mal obžalovaný dopustiť tak, že dňa 30.6.2018 v čase asi o 19:15 hod v obci N. v obývačke rodinného domu č. XXX fyzicky napadol svoju manželku X. J. tak, že ju chytil za vlasy, mykal jej s hlavou a po tom, čo zatelefonovala na políciu sa jej vyhrážal, že keď odíde hliadka polície ju zabije, dňa 10.6.2018 v obci N. v obývačke domu ju fyzicky napadol tak, že ju rukami chytil za krk a škrtil ju, následne ju naháňal so stolíkom a vyhrážal sa jej, že ju zabije, v dôsledku čoho poškodená pociťovala strach z konania obvineného, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu podal prokurátor odvolanie v neprospech obžalovaného ihneď po vyhlásení rozsudku do zápisnice o hlavnom pojednávaní. Prokurátor odvolanie dodatočne písomne odôvodnil nasledovne:

„Dňa 22.8.2018 bola na Okresný súd Nové Mesto nad Váhom podaná prokurátorom tunajšej okresnej prokuratúry obžaloba sp. zn. Pv 493/18/3304 na obžalovaného S. J. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 písm. c) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že dňa 30.6.2018 v čase asi o 19:15 h v obci N. v obývačke rodinného domu č. XXX fyzicky napadol svoju manželku X. J. tak, že ju chytil za vlasy, mykal jej s hlavou a po tom, čo zatelefonovala na políciu sa jej vyhrážal, že keď odíde hliadka polície ju zabije, dňa 10.06.2018 v obci N. obývačke domu ju fyzicky napadol tak, že ju rukami chytil za krk a škrtil ju, následne ju naháňal so stolíkom a vyhrážal sa jej, že ju zabije, v dôsledku čoho poškodená pociťovala strach z konania obvineného.“

Po vykonaní dokazovania rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto and Váhom sp. zn. 15T/63/2018 zo dňa 8.2.2019 bol obžalovaný S. J. podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodený spod obžaloby z dôvodu, že nebolo dokázané, že sa stal skutok pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Z odôvodnenia predmetného rozsudku vyplýva, že súd po vykonaní dokazovania navrhnutého stranami dospel k záveru, že nebol produkovaný žiadny priamy dôkaz, na základe ktorého by bolo možné konštatovať, že skutok uvádzaný v obžalobe sa skutočne stal. Z výpovede obžalovaného ako aj poškodenej vyplynulo, že v dňoch 10.6.2018 aj 30.6.2018 mali konflikt, hádku, pričom konfliktne obdobie prežívali už dlhšiu dobu, avšak z výpovede ani jedného z nich nebolo dokázané, žeby tento konflikt prebiehal tak, ako je popisovaný v obžalobe. V prvom rade nielen obžalovaný ale aj poškodená vylúčili, že by sa obžalovaný mal poškodenej v uvedené dni vyhrážať zabitím, žeby jej mykal hlavu, že by ju fyzicky napadol tak, že by ju chytil rukami za krk a škrtil ju a že ju s vyhrážkami zabitím naháňal so stolíkom

po izbe. Sama poškodená ani neuviedla, že by mala z konania obžalovaného strach, necítila sa ani ohrozená, jednalo sa o výmenu názorov. Obžalovaný ju iba v jednom prípade drgol (ani silno, ani nespôsobil zranenie) a v ďalšom prípade chytil za tričko, nemala z jeho konania žiadnu obavu. Nevyhrážal sa jej zabitím. Obžalovaného stále provokovala, jednak mu vyčítala údajnú nevera, alebo nechcel ísť s ňou na výlet, prechádzku do parku, resp. sa pohádali aj pre peniaze. Pripustila, že si s obžalovaným vulgárne nadávali a to vzájomne. Poškodená navyše uviedla, že keď volala hliadku, veci prikrášľila, lebo sa bála, že hliadka by ani neprišla, avšak nespomína si už, čo presne uvádzala v telefóne hliadke. Chcela obžalovaného postrašiť a chcela, aby sa ukludnil, nečakala, že jej konanie môže mať také následky. S obžalovaným si veci vysvetlili už keď bol vo väzbe, chcú žiť naďalej spolu a spoločne sa starať o deti, ku ktorým má obžalovaný dobrý vzťah. Poškodená dodala aj to, že obžalovaný ju nikdy ani v minulosti fyzicky nenapadol. Svedok K. D. ako zasahujúci policajt uviedol, že po príchode na miesto činu našiel poškodenú vonku, pričom plakala. Dopytoval sa jej na dôvod volania hliadky, ktorý mu uviedla. Následne šiel do domu, kde sa nachádzal obžalovaný, pričom sa hral s malým synom v obývačke. Svedok nebol svedkom žiadneho konfliktu medzi obžalovaným a poškodenu, obžalovaný nebol pri obmedzení osobnej slobody agresívny ani nekládol odpor. Na základe vykonaných dôkazov výsluchmi svedkov nemožno konštatovať, že by sa skutok uvádzaný v obžalobe skutočne stal, pretože poškodená nepopísala, že by sa skutok uvádzaný v obžalobe odohral. Skutok podľa názoru súdu nebol preukázaný ani vykonaním ďalšieho dôkazu a to prečítaného psychologického znaleckého posudku na obžalovaného. Hoci z tohto dôkazu vyplýva, že obžalovaný je osobou s akcentovanými rysmi, ktoré sú charakterizované zvýšenou impulzívnosťou a slabšou schopnosťou reálne sa orientovať vo svete sociálnych vzťahov, avšak ani tieto skutočnosti nemôžu potvrdiť, že by sa stal skutok tak ako je uvádzaný v skutkovej vete obžaloby. Mohlo by sa jednať o nepriamy dôkaz, ktorý by za existencie priamych dôkazov vo forme svedeckých výpovedí dotváral logicky usporiadanú reťaz dôkazov, ktoré by usvedčili obžalovaného, avšak takéto priame dôkazy produkované v konaní neboli. V súvislosti s výpoveďou svedka K. D., ktorý bol preveriť oznámenie v rodine obžalovaného a poškodenej na adrese N. č. XXX ako zasahujúci policajt súd uvádza, že jeho výpoveď na hlavnom pojednávaní nebola pripustená v rozsahu aby sa vyjadroval o tom, čo mu mali uvádzať na mieste pri jeho zásahu obžalovaný a poškodená. Z rozhodovacej činnosti súdov vyplýva, že zasahujúci policajt, ktorý je vypočúvaný ako svedok, nesmie byť vypočúvaný ako svedok o skutočnostiach, o ktorých sa dozvedel v rámci žiadaného vysvetlenia od osôb pri vykonávaní zásahu. Nemožno ho teda vypočúvať o tom, čo mu mal povedať obžalovaný ale najmä poškodená na mieste činu. Uvedené vysvetlenie je pre neho potrebné iba pre potrebu ďalšieho riešenia situácie, teda jeho ďalšieho postupu, aby situáciu vyhodnotil a uzatvoril či je potrebné vec riešiť dohovorom, prípadne obmedziť osobnú slobodu určitej osoby. Až následne potom môžu byť v rámci procesne prípustných výpovedí vypočúvané osoby k uvedeným skutočnostiam. Iným výkladom by došlo k neprípustnému nahrádzaniu procesne prípustných výpovedí svedkov už v čase pred začatím trestného stíhania a išlo by tak o nezákonný dôkaz, ktorý by bol neúčinný. Obdobne to vyplýva napríklad aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu R 26/1989. Okrem toho súd uvádza, že v čase, keď sa zasahujúci policajt dopytoval od poškodenej uvedené skutočnosti a informácie, išlo o štádium ešte pred začatím trestného stíhania, pretože svedok uviedol, že najskôr sa rozprávali s poškodenu, až neskôr obmedzili obžalovaného na osobnej slobode. Nemožno pritom odhliadnuť ani od toho, že poškodená následne v rámci prípravného konania využila svoje právo nevypovedať a vypovedala až v konaní pred súdom, pričom výpoveď osoby o okolnostiach, ktoré sa dozvedela od svedkyne, ktorá využila svoje právo a odoprela výpoveď, nemôže slúžiť ako dôkaz, pretože takýto postup by bol formou prinútenia k výpovedi (rozhodnutie Najvyššieho súdu sp. zn. 2 Tz 8/1966). Z uvedeného je podľa názoru súdu zrejme, že ani zasahujúci policajt K. D. nemal byť v prípravnom konaní vôbec vypočúvaný o

okolnostiach a skutočnostiach, ktoré sa dozvedel od poškodenej pri vykonávaní služobného zákroku dňa 30.6.2018.

Základným predpokladom pre uznanie obžalovaného vinným zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe je pritom samotné preukázanie, že skutok, pre ktorý bola na obžalovaného podaná obžaloba sa stal. Pokiaľ súd v konaní po vykonanom dokazovaní zistí, že skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný sa nestal, resp. sa nedokáže, že sa stal bez akýchkoľvek pochybností, je potrebné obžalovaného spod obžaloby oslobodiť.

Vzhľadom na vykonané dokazovanie na hlavnom pojednávaní a hodnotenie dôkazov jednotlivo aj v ich súhrne, súd dospel k záveru, že je potrebné rozhodnúť o oslobodení obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku a preto súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku rozsudku.

S rozhodnutím súdu sa nestotožňujem, pretože súd v priebehu dokazovania nevypočul svedka K. D. k priebehu služobného zákroku v inkriminovaný večer v časti týkajúcej sa toho, čo mu povedala poškodená na mieste činu. Súd taktiež v priebehu hlavného pojednávania nepripustil čítanie záznamu policajnej hliadky zasahujúcej na mieste udalosti dňa 30.6.2018.

Tieto dôkazy by podľa môjho názoru mohli prispieť k zisteniu, že skutok, uvedený v trestnom oznámení poškodenej a v obžalobe sa stal a súd nepostupoval správne, keď vykonanie týchto dôkazov nepripustil. Žiadna zákonná prekážka mu v tom nebráni.

Súčasne je potrebné poukázať na tú skutočnosť, že poškodená X. J. v priebehu hlavného pojednávania vo svojej výpovedi zľahčovala konanie obžalovaného, pričom zo spisového materiálu a hlavne z trestného oznámenia ktoré podávala je zrejmé, že práve ona volala zo strachu o svoj život a zdravie telefonicky policajnú hliadku na pomoc. Z trestného oznámenia zo dňa 30.6.2018 vyplýva, že obžalovaný sa jej vo večerných hodinách v dome č. XXX v obci N. vyhrážal vyhodnením z domu aj s deťmi, následne ju chytil za vlasy za ktoré ju kmásal, po čom ona chytila telefón a utekala na dvor volať pomoc. Na políciu volala z dôvodu, že mala obavu o svoj život a zdravie a zdravie svojich detí, aby sa im niečo nestalo zo strany jej manžela. Počas rozhovoru s policajtom manžel prišiel za ňou na dvor a povedal jej, že ju zbije. Taktiež povedala policajtovi, aby to bolo nahrané, že sa jej manžel vyhráža.

V tejto súvislosti je potrebné poukázať na závery znaleckého posudku znalca z odboru psychológia, že vo všetkých administrovaných metodikách sa prejavila významná osobnostná črta obžalovaného - rýchly vstup do situácie reagovania bez latencie, rýchly reakčný čas v bežnej situácii, čo naznačuje slabú korekciu reakcií, konanie bez rozmýšľania a zvýšenú impulzivitu. To môže niekedy imponovať ako agresívne, ktoré slabo tlmí a racionálne koriguje emotívne a efektívne prejavy. Takáto forma správania má tendenciu ku gradácii pri frustrácii aj vo vzťahu s manželkou, ale aj v iných sociálnych situáciách. Jeho obrana v zmysle zvýšenej impulzivity, ktorá môže viesť v niektorých prípadoch k agresívnemu správaniu, sú často dôsledkom aj vnútorne senzitívne prežívaných udalostí, zvýšeného vnútorného napätia, úzkosti, neistoty a zvažovania.

Vzhľadom na uvedené navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vrátil vec Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom na nové prejednanie a rozhodnutie.“

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný prostredníctvom obhajcu. V písomnom vyjadrení obhajoba uviedla nasledovné:

„Obžalovaný, navrhujem Krajskému súdu v Trenčíne odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť, a to z nasledovných dôvodov:

Obžalovaný, považujem napadnutý rozsudok súdu I. stupňa za zákonný a spravodlivý. Súd správne zhodnotil všetky okolnosti potrebné pre rozhodnutie o mojej vine a v súlade so zákonom ma spod obžaloby oslobodil.

K námietkam prokurátora obžalovaný uvádzam, že tieto podľa názoru obžalovaného nie sú právne relevantné a sú účelové. Obžalovaný zastávam názor, že súd ma oslobodil na základe uvážlivého zhodnotenia všetkých dôkazov tak samostatne, ako aj v ich vzájomnej súvislosti.

Prokurátor OP odôvodnil svoje odvolanie výlučne tými skutočnosťami, že súd stupňa nevykonal nasledovné dôkazy, navrhované prokurátorom na HP :

- súd nevypočul sv. K. D. (príslušníka OO PZ Nové Mesto nad Váhom) k služobnému zákroku a čo mu povedala poškodená na mieste činu,
- súd nepripustil čítanie záznamu policajnej hliadky zasahujúcej na mieste činu

Rovnako obžaloba namietala, že poškodená zľahčovala na HP konanie obžalovaného, hoci z trestného oznámenia vyplýva že to práve ona volala zo strachu o svoj život a zdravie telefonicky hliadku.

V tejto súvislosti obžalovaný uvádzam, že argumenty obžaloby sú účelové a nemajúce oporu v zákone.

V prvom rade obžalovaný uvádzam, že súd na HP môže vykonať a následne vychádzať len zo zákonných dôkazov, ktoré je možné pred súdom použiť ako dôkaz.

V tejto časti musím uviesť, že prokurátor OP odôvodňuje svoje odvolanie nevykonaním tých dôkazov, ktoré súdna prax a judikatúra považujú za nezákonné dôkazy resp. za dôkazy nepoužiteľné pred súdom:

úradný záznam: nemožno použiť" ako dôkaz pred súdom - uvedený právny záver bol ustálený tak krajskými súdmi ako aj Najvyšším súdom SR a je nespochybniteľne akceptovaný v rozhodovacej praxi súdov SR (napr. o.i. uznesenie KS Nitra, sp.zn. 1To/84/2014)

výsluch policajta o skutočnostiach uvedených na mieste činu resp. v úradnom zázname nemožno použiť ako dôkaz pred súdom - uvedený právny záver bol ustálený tak krajskými súdmi ako aj Najvyšším súdom SR a je nespochybniteľne akceptovaný v rozhodovacej praxi súdov SR už desaťročia - ešte z čias ČSR (súdy v podstate vyslovili právny názor, že v súdnom konaní možno použiť ako dôkaz výpoveď, kedy policajt môže vypovedať ako svedok na súde o veciach, ktoré na mieste činu videl, sám zaznamenal a súd jeho výpoveď pripustí ako dôkaz v trestnom konaní. Súd však nesmie pripustiť jeho výpoveď ako svedka o udalostiach, ktoré zistil dotazovaním u osôb na mieste činu, vyťažovaním poškodených, páchatel'ov či svedkov, teda požadovaním vysvetlenia podľa Trestného poriadku)

súd vyhodnotil výpoveď poškodenej na HP samostatne, ako aj vo vzájomnej súvislosti s inými dôkazmi, pričom závery o tejto výpovedi podrobne rozoberá v napadnutom rozsudku vyčerpávajúcim spôsobom

zápisnica o trestnom oznámení opätovne nemožno použiť ako dôkaz pred súdom - uvedený právny záver bol o.i. ustálený judikátom trestnoprávneho kolégia KS v Žiline zo dňa 08.12.2009 sp.zn. Jtk 8/09

Súd preto postupoval správne a zákonne, ak takéto, obžalobou navrhované dôkazy nepripustil a nevykonal- resp. ich oboznámil len obmedzene, v časti neodporujúcej ustálenej judikatúre.

Obžalovaný, v plnom rozsahu sa stotožňujem zo závermi súdu I. stupňa, ktoré sú nielen zákonné, ale aj logické a rozumné.

Súd I. stupňa správne postupoval v konaní tak, že na HP vykonal dokazovanie výsluchom svedkov a listinnými dôkazmi v rozsahu potrebnom pre svoje rozhodnutie. Obžaloba nevychádza pri svojom odvolaní z relevantných dôkazov, ale poukazuje na svoju "subjektívne úvahy" a sám prokurátor "vysvetľuje" tvrdenia a okolnosti poškodenej a svedka, ktoré však nemajú zákonný základ, oporu v zákone a ani podklad vo vykonanom dokazovaní.

Je nutné na záver zaujať názor, že obžaloba trpí dôkaznou núdzou, súd relevantné dôkazy vyhodnotil správne a v súlade so zákonom a preto súd musel obžalovaného spod obžaloby oslobodiť.

Na základe vyššie uvedených skutočností preto obžalovaný žiadam odvolací súd, aby odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol v zmysle § 319 Tr.poriadku."

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadрила poškodená. Vo svojom vyjadrení uviedla, že s rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, ktorým bol jej manžel oslobodený spod obžaloby, v celom rozsahu súhlasí. Navrhla, aby odvolací súd odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol. Poškodená uviedla, že skutok pred súdom pravdivo popísala. Vysvetlila sudcovi svoje konanie, ako aj celkové konanie jej manžela - obžalovaného S. J.. Sama je týmto konaním potrestaná, ako aj väzbou jej manžela, preto je rada, že bol nakoniec spod obžaloby oslobodený a mohol sa vrátiť k nej a k ich deťom, ktoré jeho odlúčením trpeli najviac. Rovnako ako pred súdom v Novom Meste nad Váhom chce uviesť, že manžel sa jej nikdy nevyhrážal zabitím a ani fyzicky nenapadol. Celé obvinenie bolo nedorozumením a momentálnym zlyhaním ich dvoch, pričom ich manželstvo bolo pred, ako aj po skutku je dobré a normálne.

Na verejnom zasadnutí, konanom o podanom odvolaní, nadriadený prokurátor krajskej prokuratúry sa stotožnil s odvolaním, ako aj jeho písomnými dôvodmi a navrhol mu vyhovieť. Obhajoba navrhla odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť. Poškodená X. J. navrhla odvolanie prokurátora zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania prokurátora podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku napadnutého oslobodzujúceho rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním prokurátora napadnutého oslobodzujúceho výroku rozsudku okresného súdu, z obsahu odvolania a jeho dôvodov vyplýva, že prokurátor namieta nevykonanie ním navrhnutých dôkazov. Na základe preskúmania konania predchádzajúceho napadnutému rozsudku z uvedeného dôvodu sa odvolací súd nestotožnil s opodstatnenosťou uvedenej námietky prokurátora.

Z obsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu, na obsah ktorého týmto odvolací súd poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa a ktorého podstatnú časť uviedol aj prokurátor vo vyššie citovaných dôvodoch jeho odvolania, odvolací súd konštatuje, že okresný súd v súlade s ustanovením § 168 ods. Tr. por. jasne, zrozumiteľne a aj právne argumentačne vysvetlil, prečo nevyhovel návrhu prokurátora na doplnenie dokazovania. Okresný súd pri odôvodňovaní, prečo odmietol vykonať prokurátorom navrhované dôkazy, vychádzal z obsahu spisu a uviedol aj právnu argumentáciu, opierajúcu sa o ustálenú súdnu prax. Odvolací súd na základe preskúmania tejto argumentácie okresného súdu dospel k záveru, že argumentácia má oporu v obsahu spisu a v celom rozsahu sa stotožnil so správnosťou uvedenej právnej argumentácie okresného súdu. V konečnom dôsledku odvolací súd konštatuje, že prokurátor v dôvodoch odvolania ani nenamieta správnosť východísk a ani správnosť právnej argumentácie okresného súdu v súvislosti s prokurátorom namietaným odmietnutím vykonať navrhnuté dôkazy.

Pokiaľ ide o správnosť samotného napadnutého rozsudku, z odvolania prokurátora a z vyššie citovaného obsahu jeho písomných dôvodov vyplýva, že prokurátor v dôvodoch odvolania proti napadnutému rozsudku okresného súdu namietal správnosť postupu okresného súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov, na základe ktorého hodnotenia dôkazov okresný súd dospel k záveru o nepreukázaní spáchania skutku, pre ktorý bola na obžalovaného v prejednávanej veci podaná obžaloba. Podľa názoru odvolacieho súdu prokurátor teda namietal aj nesprávnu aplikáciu § 2 ods. 12 Tr. por. okresným súdom pri hodnotení vykonaných dôkazov, v ktorom pochybení videl podľa dôvodov odvolania prokurátor vadu, spočívajúcu v nevyporiadaní sa so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por.

V súvislosti s odvolaním prokurátora namietanou správnosťou hodnotenia vykonaných dôkazov zo strany okresného súdu, odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že hodnotenie vykonaných dôkazov v trestnom konaní upravuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Podľa tohto ustanovenia orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného

na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivu i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zákon pritom neustanovuje nijaké pravidlá pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Voľné hodnotenie dôkazov je dôsledkom zložitej duševnej činnosti a vytvára sa logickým úsudkom. Orgány činné v trestnom konaní a súd musia vo svojom rozhodnutí zdôvodniť svoje vnútorné presvedčenie. Vnútorné presvedčenie je odôvodnené objektívnymi skutočnosťami a je ich logickým dôsledkom. Možno preto teda preskúmať, či postup pri vytváraní vnútorného presvedčenia bol správny a či vnútorné presvedčenie je dôvodné. Ak teda súd prvého stupňa postupuje pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., to znamená, že ich hodnotí podľa vnútorného presvedčenia, ktoré je založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivu, ako aj v ich súhrne a urobí logicky odôvodnené úplné skutkové závery, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok ani preto, že by bolo možné na základe hodnotenia vykonaných dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. dospieť aj k iným do úvahy prichádzajúcim skutkovým výsledkom. V takom prípade by totiž nebolo možné napadnutému rozsudku súdu prvého stupňa vytknúť žiadnu vadu v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť aj to, že ani v prípade, ak by skutkový stav vecí nebol podľa názoru odvolacieho súdu správne zistený, pretože súd prvého stupňa by nehodnotil správne dôkazy vykonané vo veci samej, teda v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por., môže odvolací súd upozorniť súd prvého stupňa len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať, nesmie však udeľovať záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov.

Podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd na základe vykonaného dokazovania dospel ku skutkovému záveru, podľa ktorého vykonané dôkazy v zmysle § 285 písm. a) Tr. por. bez akýchkoľvek pochybností nepreukazujú, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný trestne stíhaný.

Na základe preskúmania vecí, odvolací súd dospel k záveru, že skutkové zistenia okresného súdu majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania a nevykazujú vady, ktoré by mali základ v nesprávnej aplikácii ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., ako aj v nesprávnej aplikácii jednej zo základných zásad trestného konania, a to zásady „v pochybnostiach v prospech obvineného“. Z vyššie citovaného obsahu odôvodnenia odvolania odvolací súd konštatuje, že prokurátor v dôvodoch odvolania nenamieta, že by skutkové závery okresného súdu nemali oporu v tom, čo vyplynulo z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní, resp. že by bol postup okresného súdu rozporný s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. v zmysle vyššie uvedeného teoretického rámca, ale sa len domáha vyvodenia iných záverov, iného hodnotenia dôkazov s tým, aby odvolací súd nariadil okresnému súdu, čo má vyvodiť z vykonaných dôkazov (ustáliť skutkové závery o vine obžalovaného zo spáchania skutku). Takejto požiadavke však odvolací súd v zmysle vyššie uvedených úvah o oprávnení odvolacieho súdu preskúmať správnosť postupu súdu prvého stupňa pri hodnotení dôkazov nemôže v žiadnom prípade vyhovieť, keďže odvolací súd nemá právomoc udeľovať súdu prvého stupňa záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov (nemá právo prikazovať, o ktoré konkrétne dôkazy má oprieť skutkový stav vecí a aké konkrétne závery má z vykonaných dôkazov vyvodiť). Odvolací súd môže upozorniť súd prvého stupňa len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať.

S poukazom na obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku a na základe preskúmania obsahu spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku riadne vypořiadal so všetkými okolnosťami, významnými pre rozhodnutie a dal riadne odpovede, prečo nedospel k záverom, vyvodenia ktorých sa domáhal prokurátora v dôvodoch svojho odvolania. Odvolací súd musí tiež konštatovať, že argumentácia okresného súdu, o ktorú oprel svoj záver o nepreukázaní skutku, pre ktorý je obžalovaný je trestne stíhaný, má úplnú oporu v obsahu vykonaného dokazovania.

Ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, okresný súd na základe svojho postupu pri hodnotení dôkazov dospel k záveru, že vykonaným podľa zákona pred súdom prípustných dôkazov neboli produkované žiadne usvedčujúce dôkazy, na ktorých by mohol založiť svoje neochvejné a nespochybniteľné presvedčenie o vine obžalovaného zo spáchania skutku, pre ktorý bola na neho podaná obžaloba. Okresný súd podľa názoru odvolacieho súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne, logicky a opierajúc sa o argumenty, ktoré majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, vysvetlil, prečo vykonané dôkazy nepovažoval za usvedčujúce obžalovaného zo spáchania činu, pre ktorý bola na obžalovaného podaná obžaloba. Na základe preskúmania vecí

odvolací súd dospel k záveru, že závery okresného súdu sa v plnom rozsahu opierajú o výsledky vykonaného dokazovania, pričom ani prokurátor v dôvodoch svojho odvolania netvrdil opak. Preto odvolací súd z uvedených dôvodov nezistil skutočnosti, ktoré by mohli viesť k odôvodnenému záveru o porušení ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. okresným súdom pri hodnotení dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, teda odvolací súd nezistil vady napadnutého rozsudku v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por.

Na podklade odvolania prokurátora odvolací súd skúmal aj správnosť napadnutej výrokovej časti rozsudku okresného súdu z hľadiska existencie prípadných ďalších väd, v odvolaní prokurátora nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutého rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávanom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomu uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.